

bevist om, tror jeg, han sagde, at man vilde kunne gennemføre denne Lov for den Udgift, der er beregnet i Bilagene. Det er altid opmuntrende at høre, at man har Tro hertil, og jeg haaber ogsaa, at disse Beregninger skulde være saa nogenlunde rigtige, at de virkelig er et Udtryk for den finansielle Risiko, man løber ved at gennemføre denne Lov, selv om jeg jo, som jeg ogsaa sagde ved Forelæggelsen, ingenlunde tør tage fuldt Ansvar for, at Beregningen absolut vil holde paa Øre; der kan naturligvis blive Afvigelser, som man ikke forud har været i Stand til at beregne.

Endelig sagde det ærede 5te Medlem for Sorø Amt (Johannes Lou), at han syntes, at efter at det store Værk om „Fremtidens Forsørgelsesvæsen“ var kommet, udarbejdet paa Indenrigsministeriets Foranstaltning, burde vi vente, til dette Værk var gennemlæst og gennemdrøftet, inden man begyndte at bygge paa dette Grundlag. Det er en Misforstaaelse, i hvert Fald hvis det ærede Medlem mener, at dette Værk skulde have den Opgave at standse den sociale Lovgivning foreløbig, indtil man var kommet igennem de Planer, der udkastes i det; og jeg vil meget fraraade, at man tænker sig en saadan Mulighed. Det vil være det billigste, det skal jeg indrømme, men det vil være en for den lidende Del af Befolkningen meget uheldig Fremgangsmaade, og det har heller ikke været hverken Indenrigsministeriets eller Forfatterens Hensigt, at noget saadant skulde ske. Hvad Forfatteren her fremstiller, er et Billede af den Sammenlægning, Systematisering og Udvikling af Sociallovgivningen, som han kan tænke sig maa blive en Fremtidsopgave, og derved bygger han netop ogsaa paa det Lovforslag, som her foreligger om Invalidere, hvilket han anerkender som det Fremskridt, vi i dette Øjeblik maa haabe at kunne faa gennemført for derefter at kunne gaa videre med hele den Forandring af Sociallovgivningen, som han tilstræber.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Hegelund-Lange), der talte paa Venstres Vegne, talte, synes jeg, paa en noget ejendommelig Maade. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Venstres Standpunkt var Hjælp til Selvhjælp, og mente, at det Lovforslag, her foreligger, gik imod Forsikringstanken; det gik imod baade det radikale Venstres Odense-Program og Venstres Program. Jeg kan aldeles ikke anerkende Rigtigheden af

disse Betragtninger. Om det gaar imod Venstres Program, tør jeg ikke have nogen Formodning om, og jeg maa antage, at det radikale Venstre for sit Vedkommende selv sørger for at være i Overensstemmelse med det radikale Venstres Program. Men det gaar i hvert Fald ikke imod Tanken om Hjælp til Selvhjælp; det gaar ikke imod den Form for Forsikring, som man saa stærkt har fremhævet ved mange Lejligheder her under Forhandlingerne, den frivillige Forsikring, opbygget paa det Grundlag, der bl. a. ved Sygekasseloven er skabt her i Landet. Det har netop været os magtpaaliggende at søge en Udvej, der eventuelt kunde samle de forskellige Anskuelser, saa man imødekom Ønskerne baade fra den ene og den anden Side om Formen for en Lovgivning af den heromhandlede Art. Det ærede Medlem brugte stærke Ord, jeg synes, unødigt stærke Ord. Han talte om, at dette Lovforslag eventuelt kun var Blaar i Øjnene paa Vælgerne, Fraser o. s. v. Jeg tror, det ærede Medlem skulde moderere sine Udtalelser en Smule; det vilde ikke skade hverken ham selv eller Sagen. Dette Lovforslag er ikke Blaar i Øjnene, og jeg vil haabe, at de Udtalelser, der er faldet under Forhandlingen, bl. a. fra det ærede Medlem, heller ikke er Blaar i Øjnene. Det ærede Medlem antydede jo en vis Villighed til at søge en Løsning hidført, ganske vist meget begrænset, og stort Haab skulde man jo ikke faa af det ærede Medlems Tale, naar man venter paa en Lovgivning om Hjælp til Invalidere, men desuagtet sagde det ærede Medlem dog nu og da noget om sin Villighed i saa Henseende. Men hvis dette ikke skal blive optaget paa den Maade, det ærede Medlem forsøgte at karakterisere Lovforslaget paa, tror jeg ikke, det vil være let at finde væsentlig andre Veje, der kan føre til Maalet, end dem, dette Lovforslag anbefaler.

Det ærede Medlem lagde megen Vægt paa og stillede gentagne Gange det Krav, og det fik han Støtte i af det ærede 5te Medlem for Sorø Amt (Johannes Lou), at Pengene til denne Lovgivning skulde anvises først. Ja, jeg kan ikke have det mindste imod, om Udvalget ogsaa vil tage det med ind under sine Overvejelser, hvor Pengene skal komme fra, men jeg er jo ikke pligtig at optræde som Finansminister, samtidig med at jeg varetager denne Opgave. Men som sagt, hvis Udvalget vil søge at anvise Veje, ad hvilke Pengene kan komme, kan ingen formentlig have